

Considerații generale cu privire la folosirea celor mai adecvate strategii de predare-învățare a lecțiilor de zootehnie în cadrul disciplinei educație tehnologică

În cadrul lecțiilor de zootehnie, strategiile de predare-învățare ocupă un loc central, alegerea și folosirea lor depinzând în mod hotărât de pregătirea și personalitatea profesorului. Stabilirea strategiilor didactice pentru lecțiile de zootehnie se face în funcție de conținutul și obiectivele situațiilor de instruire, principiile și legitățile didactice, sistemul de gândire și de cunoaștere a elevilor, de tipul activității școlare și de spațiul școlar în care se desfășoară procesul de învățare.

Relațiile dintre obiective, conținuturi și strategii determină specificul programului de instruire, program care trebuie să fie cât mai eficient, să reducă incertitudinea în procesul de învățare, efectele factorilor perturbatori care pot fi grupați în două categorii :

Exogeni, care țin de baza materială a învățământului și modul de funcționare a instituțiilor școlare , de efectele condițiilor de familie, de mediul înconjurător și de alte condiții extrașcolare

Endogeni, care țin de elaborarea și aplicarea programelor școlare.

Dacă în primul caz, controlul profesorului de specialitate tehnică este limitat pentru reducerea efectelor negative ale acestora, în al doilea caz, rolul acestuia este mai mare și poate fi mai eficient.

Învățarea este elementul fundamental al procesului didactic prin care se realizează obiectivele educaționale stabilite. Învățarea școlară este procesul de receptare și stimulare a informațiilor de către elevi, prin care se asigură dezvoltarea structurilor cognitive, psihomotorii și personalitatea acestora. Învățarea școlară are un caracter organizat, sistematic, dirijat, îndrumat și controlat de profesor.

În procesul didactic, învățarea este în relație de dependență cu predarea, aceasta reflectând activitatea profesorului, cealaltă (învățarea) pe a elevului.

Profesorul nu predă, nu transmite cunoștințe gata făcute, pe care elevul să le memoreze ca atare pentru a le putea doar reproduce.

Dacă ar fi așa, elevul ar avea un rol pasiv, numai receptiv, ca un aparat de înregistrare – reproducere. În realitate, atunci când predă, profesorul îl și antrenează pe elev în diferite activități care să-l conducă la dobândirea de cunoștințe, de operații, îi pune elevului probleme asupra cărora să reflecteze, pe care să le rezolve numai teoretic, dar și practic, cu ajutorul cunoștințelor dobândite anterior, al experienței proprii.

Strategiile de predare – învățare ce trebuie aplicate în predarea disciplinei de educație tehnologică, modulul – creșterea animalelor trebuie să asigure un învățământ activ, participativ și euristic care să dezvolte inteligența, creativitatea, dezvoltarea multilaterală a personalității elevilor.

Din cele menționate mai sus rezultă ca pentru obținerea unor performanțe maxime de predare – învățare a unui volum de informații, a unor principii și deprinderi la disciplina educație tehnologică, modulul – creșterea animalelor, profesorul trebuie să cunoască bine modalitățile de organizare și

